

Прѣсіамъ.

Прѣсіамъ *) Бѣлгарскытъ владѣтель (836—842), былъ толкозъ кротъкъ, добросердеченъ, и благосклоненъ, колкото че баша му былъ лютъ и жестокъ. Той първый направи траенъ миръ съ гърцитъ и, като ся умилостиви надъ жалостното състояніе на многочисленытъ робиѣ въ Бѣлгаріѣ, гърци и славены македонци, склони на предложеніето на Византійскій императоръ да ги пусне да ся върнатъ въ отечеството си. И когато даже бояритъ му ся въспротивиха на това и не съгласяваха за пущаніето на робите, той съ търпѣніето и добродушіето си укроти ги и убѣди и тѣхъ въ това великодушно дѣло.

Прѣсіянъ присѫтствуvalъ самъ при отпущаніето на робите и като видѣлъ между тѣхъ едного войника момъкъ младъ,

*) Нѣкои го наричатъ Прѣсіамъ и Прѣсіянъ, а нѣкои казуватъ и Владимиръ 1-ї и то искаратъ като сынъ Омортаговъ и баша на Борича (Бориса) покръстителя на Бѣлгаритѣ. Най смы на мнѣніе че, Нерсо иѣ сравни Гжади или Прѣсіянъ и Гордий.